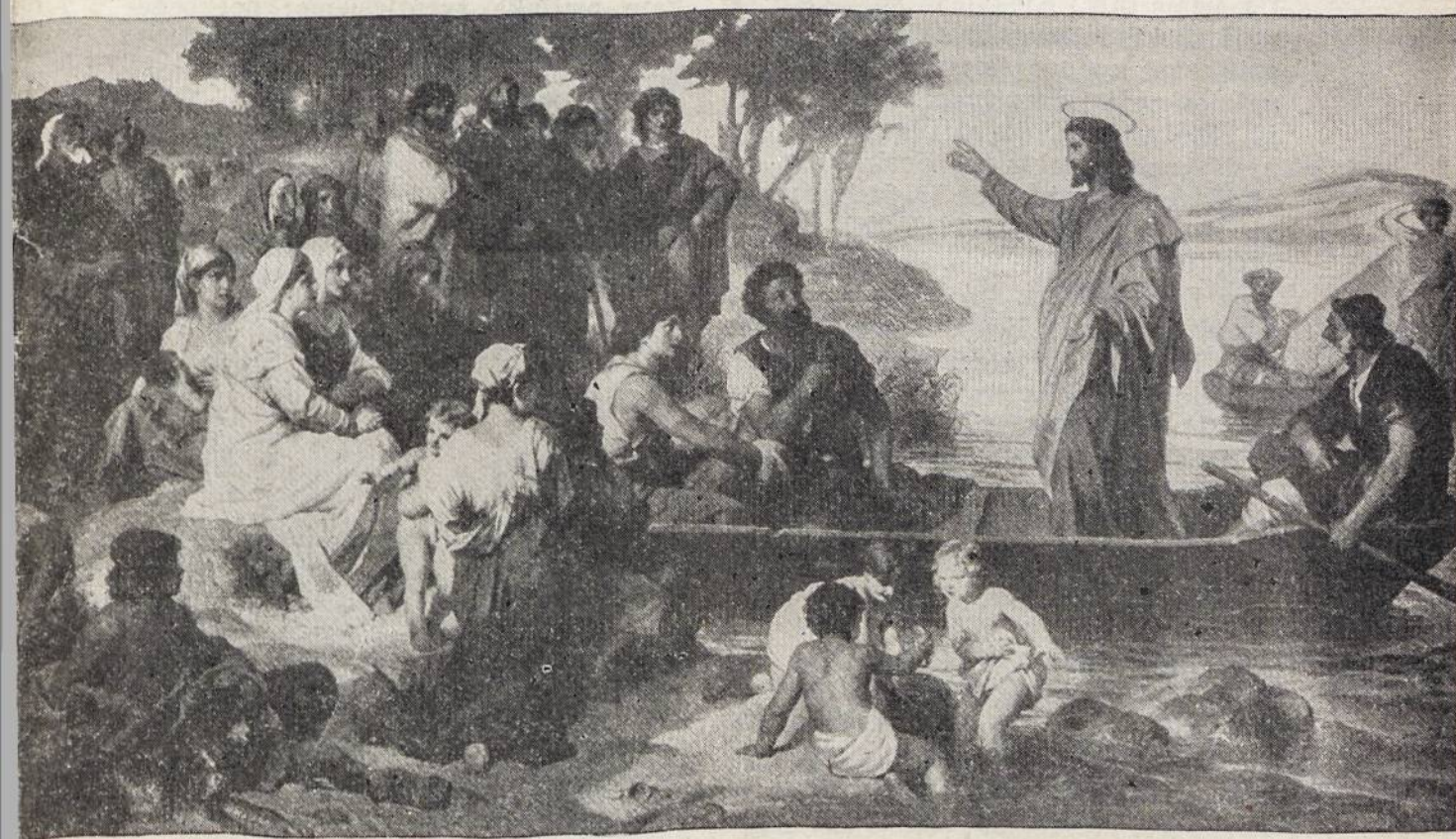

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS

KOVO (MARCH) 3, 1945

NO. 9, XXV METAI

Tėvų Marijonų Bendradarbių Draugijos Savaitraštis

II GAVĒNIOS SEKMADIENIS

Evangelija

Luko 11, 14-28

Lekcija

Efez. 5, 1-9

ANUO metu: Jēzus išvarē velniā, kurs buvo nebylys. Jam išvarius velniā, nebylys kalbējo, ir minios stebējosi. Kai kurie jų tarē: Jis išvaro velnius per Beelzebubā, velnių vyriausiąjį. Kiti gundydami reikalavo iš jo ženklų iš dangaus. Jis, matydamas jų mintis, jiems tarē: Kiekviena karalystē savyje suskilusi bus sunaikinta ir namai grius ant namų. Jeigu gi ir šetonas pats su savim nesutinka, kaip gi išliks jo karalystē? Kadangi jūs sakote mane išvarant velnius per Beelzebubā. Jei aš išvarau velnius per Beelzebubā, per ką išvaro jūsų vaikai? Todėl jie bus jūsų teisėjai. Bet jei aš išvarau velnius Dievo pirštu, tai Dievo karalystē tikrai pas jus atėjo. Kuomet stiprusis apsiginklavęs sergi savo kiemą, ramybėje lieka visa, ką jis turi. Bet jei stipresnis už jį užėjęs apgali jį, atima visus jo šarvus, kuriais pasitikėjo ir išdalina jo grobį. Kas ne su manim, tas prieš mane; ir kas nerenka su manim, tas barsto. Nešvarioji dvasia išėjus iš žmogaus, vaikščioja sausose vietose, ieškodama atilsio; neradus ji sako: Grišiu į savo namus, iš kur išėjau. Atėjus ji randa juos išsklūtus ir papuoštus. Tuomet ji eina, pasiima su savim septynias kitas dvasias, piktesnes už save ir įėjusios jos gyvena tenai. Ir

BROLIAI: Būkite Dievo sekiojai, kai mylimiausieji vaikai ir elgkitės meilėje, kaip ir Kristus mus mylėjo ir pats save davė už mus Dievui atnašą ir auką meiliam kvapui. Paleistuvystē ir bet koks susitepimas ar godulystē tenebūna nė minima jūsų tarpe, kaip pritinka šventiesiems; nei begėdystē, nei paikos šnekos, nei juokavimai, kas nepritinka, bet velyk dėkojimas. Nes žinokite ir supraskite, kad nevienas paleistuvys, ar suteptas, ar gobšas, juk tai yra stabmeldystē, neturi Kristaus ir Dievo Karalystėje tėvainystės. Niekam nesiduokite suvedžioti savęs tuščiais žodžiais, nes dėl tų dalykų Dievo rūstybē ateina ant netikėjimo vaikų. Nebūkite jų da'inkinai. Kitados jūs buvote tamsybē, dabar esate šviesa Viešpatyje. Elgkitės kaip šviesos vaikai. Nes šviesos vaikai apsireiškia visokiu gerumu, teisybe ir tiesa.

taip paskui darosi tam žmogui blogiau, nekaip pirma. Tai jam sakant, atsitiko kad viena moteriškē iš minios, pakeldama balsą, jam tarē: Palaiminta iščia, kuri tave nešiojo, ir krūtys, kurias žindai. Jis atsakė: Beje, palaiminti, kurie klauso Dievo žodžio ir laikosi jo.

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS — THE SHIP OF CHRIST, THE KING, a Weekly published by the Marian Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Entered as second class matter May 18, 1944, at the Post Office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879. Subscription \$2.00 yearly. Outside U. S. A. \$4.00 yearly. 5c a copy. Editor: Rev. Anthony Miciūnas, M.I.C.

Platinkime Dievotumą į Šv. Kazimierą!

VISAME katalikų pasaulyje kultūrinės organizacijos, ypač religinės draugijos ir ordinai turi šventuosius savo globėjais. Bet tuo nesitenkina. Jie išsirenka sau šventus globėjus ne tik religinėm draugijom, kongregacijom, bet net įvairiausios profesijos turi atskirus savo globėjus, pav.: ūkininkai, darbininkai, mokytojai, profesorai, kareiviai; įvairūs amatininkai: kaip kurpiai, staliai, kalviai etc. Vadinasi, ten yra labai paplitęs profesinių šventųjų garbinimas. O kaip yra pas mus su tuo šventųjų garbinimu?

Pas mus, galima sakyti, kaip ir nieko nėra šioje srityje padaryta. Vienas šv. Juozapas yra plačiau žinomas, kaip darbininkų globėjas: jo vardu yra Lietuvoje net darbininkų draugija, vadinamieji, juozapiečiai. Be to yra žinoma ir šv. Zita, tarnaičių globėja. O šiaip kitos profesijos nėra pratusios pasiskirti sau panašius globėjus. Lie-

tuviai daug kas žino šv. Izidorių, daugumas yra skaitę, kad jis buvo artomas ir yra ūkininkų globėjas, bet jis nėra plačiai žinomas.

Gal todėl mes esam atsilikę nuo kitų katalikiškų kraštų, kad mes beveik neturime savo šventųjų. Bet vis dėl to turime jų. Juk šv. Kazimieras, Lietuvos karalaitis, yra mums labai gerai žinomas. Jo šventė — visos mūsų tautos šventė. Bet kaip profesinis šventasis jis nėra, pas mus garbinamas. Net jaunimas ir tai dažniau pasirenka sau globėju šv. Aloyzų, šv. Stanislovą, o ne šv. Kazimierą, ne savo tautinį šventąjį. Ir šiaip šv. Kazimieras gana retai pas mus tėra minimas, beveik tik per pačių metinę šventę. Tačiau taip neturėtų būti.

Gal kai kas mano, kad šv. Kazimieras, kaip karalaitis mums netinka į globėją, nes šiandien karalių jau nėra, o mes esame tik paprasti žmonės. Tokia nuomonė būtų visai klaidinga. Šiandien pas mus nėra kilmingųjų luomų, nėra karalių nei kunigaikščių.

Pirmoj eilėj šv. Kazimiero turėtų neužmiršti valdžios žmonės, valdžios tarnautojai, valdininkai. Jis jiems geriausias uolumo, sąžiningumo, tiesaus pareigų ėjimo pavyzdys. Jis gali geriausiai pamokyti net ir savęs išsižadėti tėvynės gerovei, o kam truks jėgų kovojant už savo tėvynę, jis visuomet gali užtarti, padėti, sustiprinti.

O jaunimui argi reikia geresnio patrono? Kas gali geriau mus užtarti pas Dievą, jei ne tas šventasis, kuris mums net krauju yra giminingas, kuris ir šventumą įgijo mūsų žemėje, kuris yra tikras lietuvis? Tačiau mūsų jaunimas to švento patriotizmo nerodo. Jis labiau myli svetimų tautų šventuosius, tik ne savo. Jis stato paminklus šv. Aloyzui, o užmiršta, kad jis turi tokį pat skaisybės pavyzdį šv. Kazimierą.

JĖZAUS DIDVYRIS

(Vaizdelis iš Meksikos persekiojimų)

MEKSIKOJE, Origabo miestelyje temo: viskas nyko po juodais tamsumos sparnais. Miestelis šiaip jau ramus, o dabar prietemoje dar labiau aprimo ir tik kur-ne-kur dar buvo matyti pro langą šviesa. Vienur virė vakarienę, kitur uždarinėjo duris ir langines, retkarčiais pasigirsdavo šunų lojimas ar subaubdavo kur galvijai.

Vienoje apysenėje triobelėje spinksojo rausva švieselė. Čia prie sergančios motinos lovos sėdėjo dešimties metų Jonelis Ramirutis, neturtingo darbininko sūnus. Savaitę atgal jo tėvas, kurs dirbo Vera-Kruco mieste, padėjo savo galvą už katalikų tikėjimą. Ramirutis nekartą buvo girdėjęs apie baisius katalikų persekiojimus ir kruvinas žudynes. Po tėvo nužudymo jo gyvenimas buvo pilnas rūpesčių ir neramumų.

Kas dieną buvo laukiama, kad štai ateis pas juos policientai ir išves į teisumą. Meldėsi berniukas vos tik kas subildėdavo, ar gatvėje kildavo neramumas, net vėjui sukaukus kamine nukrėsdavo jį šaltas šiurpulys. Dabar sėdėjo prie lovos su užmerktomis akimis, atrodė lyg snaustų, bet judančios lūpos liūdijo, kad jis meldžiasi. Girdėtos kalbos nedavė jam ramumo. Paskutini kartą, kai buvo nuėjęs pas savo krikšto motiną parnešti valgių sergančiai motinai, girdėjo kalbant, kad valdininkai sužinojo, kur katalikai slapčia susirenka į pamaldas, o dabar rengiasi juos nakčia užpulti. Ta žinia nedavė vaikui ramybės. Nuolat rodėsi jam, kad kažkas stovi prie jo ir jam sako: "Bėk pas juos ir jiems pranešk! Skubinkis,

Tas yra dėl to, kad svetimieji labiau moka reklamuotis, jie išgarsina savo šventuosius ne tik savam krašte, bet ir kituose kraštuose.

"P. V."

iki dar yra laiko." Berniukas mąstė, kaip čia jiems pagelbėti, bet nesurado kito būdo, kaip tik nubėgti į Vera-Kruco miestą ir perspėti susirinkusius katalikus. Kelias buvo gerai žinomas. Nekartą buvo nešęs tėveliui pietų ir dabar nepaklystų. Dabar jau naktis ir persekiotojai gal rengiasi užpulti. O jam vis šnibžda į ausį: "Štai Dieviškas Kūdikėlis tiesia tau rankutes ir rodo į miestą kelią. Štai jis tau sako: perspėk, perspėk, iki dar laikas!" Dėl to balso pasidarė jam nepaprastai gera, jį pagavo didelis džiaugsmas. Būtų jau išbėgęs, bet staiga atsiminė, kad serganti motina lieka be priežiūros. Kas daryti? Lyg klausdamas pažvelgė į motiną. Ji dar nemiega; prislinko arčiau, paglostė jos karštą veidą ir nedrąsiai tylomis ištare:

— Mamyte, mamyte!

Ligonis atidarė akis ir liūdnai pažvelgė į vaikutį, o ašaros pasirodė jos akyse. Jonukas prisiglaudė prie motinos ir tarė:

— Ką, mamyte, darytum, jeigu ir mane kaip tėvą nužudytų už Kristų?

Ligonio lūpos suvirpėjo:

— Ką kalbi, tu mano nelaimingas vargšeli!

— Ką, mamyte, darytum? — nesiliovė berniukas, žiūrėdamas į pabalusį motinos veidą.

— Nekalbėk šitaip mano Joneli, nes kitaip aš numirsiu. Vaikutis nuliūdo, bet palaukęs vėl tarė:

— Šiandien man sakė krikšto motina, kad Vera-Kruco mieste, tenai kur tėvelis dirbo, kareiviai ruošiasi užpulti katalikus, susirinkusius į pamaldas. Mamyte, jie apie tą nieko nežino, o man nuolat kažkas į ausį šnibžda, kad aš turiu jiems pranešti apie gresiantį pavojų. Leisk tad, mamyte, nes kitaip jie visi žus, o Vaikelis Jėzus verks.

Berniukas susigraudino ir pradėjo verkšlenti, žiūrėdamas į motiną. Motina pažvelgusi į kryžių tarė:

— Eik, vaikuti, jei tave Jėzus šaukia! Eik ir pranešk tiems garbingiems Kristaus išpažintojams. Jis visados buvo geras mums ir mūsų tėveliui.

— Mamyte, o kaip aš laimingas! — sušuko berniukas spausdamas motinai ranką. — Einu, tuojau aš einu!

Pradėjo rengtis kelionė: šiltai apsilviko, paėmė storą lazda ir atsišveikino su motina.

— Eik su Dievu, mano sūneli! — tarė moteriškė, o ašaros greičiau išdžiugsmo negu iš nuliūdimo sublizgėjo akyse. — Bėk su Dievu ir grįšk laimingai namo!

Sparčiai žingsniavo Ramirutis žaliomis pievomis ir plačiais laukais į Vera-Kručą. Vakarą darėsi kaskart tamsesnis, o Jone'is bėgo ir bėgo, nors širdis smarkiai plakė jam krūtinėje nuo vargo ir baimės. Vaikas nesilsėjo, nesidairė, tik kas kartas stengėsi smar-

kiau bėgti, nes danguje pasirodė juodi debesys, pranašaudami prisiartinančią audrą. Oras buvo drėgnas ir sunkus, todėl prakaitas ėmė tekėti jam per veidą, o jis vis bėgo ir meldėsi: "Dieviškasis Kūdikeli, leisk man išgelbėti tavo tarnus, o paskui padėk man sugrįžti pas mano mamytę. Ji mane taip myli. Jai aš vienas bepalikau senatvėje."

Po dviejų valandų smarkaus bėgimo, galop pamatė tamsoje mieso mūrus. Vaikas apsidžiaugė, nes matė, kad dar nepavėluos juos nuo pavojaus perspėti. Dar kelios minutės ir jis atsidūrė prie Juozapo namų, kur buvo susirinkę pamaldų katalikai. Vaikas lukterėjo truputį prieš duris, staiga išgirdo netoli kažką pašnabždomis kalbant. Berniukui iš baimės smarkiau ėmė plakti širdis. Toliau negaišnodamas atsargiai peršoko žemą tvorą ir tris kartus subeldė į langą. Iš vidaus kažkas paklausė: "Kas čia?"

— Bėkite arba slėpkitės, nes jūsų

Garsioji švč. P. Marijos iš Guadalupe šventovė Meksikoje

ieško ir gal tuoj apsupsi kareiviai!

— Jėzau, Marija! — sukliko prie lango.

Vaikas nedelsė. Atsargiai pasitraukė nuo lango, o langelis užsidarė. Nuostabi ramybė ir džiaugsmas jį apėmė: jis išpildė savo uždavinį ir Jėzaus paliepimą, ir dabar ramiai galėjo namo grįžti. Atsargiai Jonukas bėgo tarp krūmų ir jau buvo bešokęs per tvorą, kaip staiga kažkas nutvėrė jam už rankos. "Ei, ei, eikšiate!" sušuko nepažįstamasis. Tuoju atbėgo prie vaiko keli ginkluoti vyrai. Vyras laikydamas berniuko ranką garsiai džiaugėsi:

— Štai geras laimikis! Jau vienas paukštelis mūsų rankose. Turi būti jų čia daugiau. Ar tiesa, vaike, kad čia slapstosi daug katalikų šunų?

Berniukas buvo bepradėdas verkti. Kareiviai nesiliovė toliau kamantinėti:

— Juk tiesa, kad ir tu priklausai prie jų, kurių ieškome,

— Taip, esu katalikas, bet jų, kurių ieškote nerasite. Kareivis piktai suraukė kaktą.

— Kaip tai nerasime? Sakyk greičiau, kur jie slapstosi, kitaip karį nudobsiu.

— Perspėjau juos prieš jums čia ateisiant! — tarė atvirai berniukas.

— Šnipas, išdavikas, užmušti, mirtis biaurybei! — pradėjo šaukti aplink stovintieji.

— Marš! — užkamandavo laikiusis berniuką, — tuoju pulti šiuos namus, kad neišsislapstytų, aš vienas sudorosiu šį vaikyštį.

Kareiviai urmu nudundėjo; pasilikusis nutempė vaikutį į pakrantį. Vienas kardo užsimojimas, šiurpulingas riksmas ir berniukas gulėjo negyvas.

Vera-Kruco miesto katalikai buvo išgelbėti. Sužinoję, kaip nepaprastai išliko sveiki, dėkojo Apvaizdai ir su pagarba slapta palaidojo berniuko kūną.

"Šv. B."

Auksinės Mintys Apie Katalikišką Spaudą

Aš kažin ir kokį pasiaukojimą padaryčiau, net parduočiau savo kryželį, žiedą ar sutaną, kad palaikyti katalikišką spaudą. — **Pius X**

* * *

Veltui jūs statysite bažnyčias, skleisite misijas, steigsite mokyklas: visi jūsų geri darbai ir visos pastangos nueis niekais, jei tuo pačiu laiku nemokėsite tinkamai pavartoti ištikimą teisingą, katalikišką spaudą. — **Pius X.**

* * *

Katalikiški laikraščiai atlieka neapsakomai didelį ir kilnų darbą. Jie yra ištikimiausias, įtakingiausias sakyklos pagelbininkas skleisti krikščionišką tikėjimą. — **Benediktas XV.**

* * *

Aš skaitau katalikišką spaudą kaip visai atskirą katalikų bažnyčios departamentą. Ji dvejopu būdu susijusi su bažnyčia. Ta spauda priklauso prie mokyklos bažnyčios dalies ir kadangi katalikų spauda gina bažnyčios teises, ji priklauso ir prie kariaujančios bažnyčios pusės. — **Kardinolas Mundelein.**

* * *

Jūs (katalikiška spauda) esate mano balsas; nesakau, kad per jus girdisi mano balsas, bet jūs tiesiog esate mano balsas. Nes mažai kas tikinčiųjų žinotų mano norus ir mano mintis be katalikiškos spaudos pagalbos. **Pius XI.**

BAŽNYČIOJE

(Lietuviškai išvertė

KUN. A. ALEKNA)

(tesinys)

Moteriškė šypsodamosi pasakojo šį seną padavinį kaip kokią seną pasaką, bet vaikas sustojo yt sužavėtas prieš tą didžiulį ragą pakol motina nepašaukė jo. Iš to viso ką jis buvo matęs bažnyčioje, jam patiko tik šis ragas. Jis noriai būtų pasilikęs bažnyčioje geriau išžiūrėti į tą ragą. Paėję dar truputį jie atsidūrė dideliame plačiame bažnyčios kieme.

Vienoje vietoje ant tos kalvos kame stovėjo bažnyčia, buvo plati iš neatmenamų laikų užsilikusi bedugnė tarpkainė. Bestatant bažnyčią, karalius Saliamonas neleido užpilti to griovio žemėmis. Vietoje tilto ar aptvėrimo Saliamonas liepė pritaistyti skersai to griovio keliolikos mąstų ilgumo kalaviją, kurio aštrumas būtų atsuktas į viršų. Slinko amžiai po amžių, daug kas atsimainė pasaulyje, o kalavijas vis teberioģsojo skersai griovio. Jau jis buvo surūdijęs, viny buvo atsiliuosavę, o patsai ašmuo sudrebėdavo ir siūbuodavo kam nors sunkiai nužygiavus kiemu.

Kai motina su sūnum priėjo prie to griovio ir suko ap'inkui, vaikas paklausė:

“Kas tai per tiltas?”

“Ji čia pastatė karalius Saliamonas, “atsakė motina.” Jis vadinasi Rojaus tiltas. Kas pereis per bedugnę šiais drebančiais ašmenimis, kurių aštrumas plonesnis už saulės spindulį, tas gali būti tikras, kad pateks rojūn.”

Ir nusišypsojusi ji nuėjo tolyn, o vaikas pastovėjo ir žiūrėjo į plonus drebančius ašmenis, kol motina jo nepašaukė. Jis paklausė motinos ir atsidusęs nuėjo tolyn. Jam buvo labai gaila, kad motina tų visų stebuklingų dalykų neparodė anksčiau, kol dar būtų turėjęs užtektinai laiko juos arčiau peržiūrėti.

Dabar jau priėjo prie pat įeinamųjų durų, ties kurioms stovėjo penkios stulpų eilės. Čia kertėje buvo du stulpai iš juodojo marmuro. Abudu aukšti, dideli, stovėjo vienas prie kito ant tos pačios papėdės, taip arti prie kits kito kad vos buvo galima šiaudelis prakišti. Jų viršų puošė įvairių nematytų gyvulių galvos. Nuo viršaus iki apačios abudu stulpai buvo suskilę ir suraižyti. Jie daugiau nukentėjo nuo laiko negu kiti stulpai. Akmeninės grindų plytos ties jais buvo labiau ištrintos negu ties kitais stulpais. Tai vis daugelio kartų nesuskaitomų žingsnių pėdsakai. Vaikas vėl sustabdė motiną ir užklausė:

“Kas tai per stulpai?”

(nukelta į 10 p.)

Didžiausia jo paguoda — rožančius..... Su rožančium apie kaklą, Pvt. Geo. Lott, (viršuj) Utica, N. Y. šypsosi iš džiaugsmo, sužinojęs iš gydytojų, jog galėsias vėl vartoti savo rankas. Jis sužeistas Alsace-Lorraine fronto mūšyje. Jo gyvybė išgelbėta dėka naujausiai išrastų vaistų ir dėlto, kad spėta greitai jį pristatyti lėktuvu ligoninėn.

(NCWC-Laivas)

Dėkoja už Manilos išlaisvinimą..... Šiomis dienomis šv. Aloizo bažnyčioje (apačioje) atlaikytos šv. Mišios, dėkojant Dievui už Manilos išlaisvinimą. Tarp kitų, dalyvavo daugelis Filipinų vyriausybės ir diplomatijos narių.

(NCWC-Laivas)

Lietuvio belaisvio draugas parveža tėvams linkėjimus.... Lt. W. Sebastian, parvykęs namo atostogų, perduoda sveikinius pp. Valonams, Chicago, kurių

Vatikanas šelpia karo nukentėjusius gauti maisto, kuriame. Panašus darbai didelę partiją kuriam kolekta š

inus S. Sgt. Edmund yra patekęs vo
iečių nelaisvėn. Edmundas ir Lt. Se-
astian buvo artimi draugai.

(Times-Draugas)

Vyskupas—Marinų svečias..... Garsus Solomon salų
vyskupas T. Wade, S. J. (dešinėje) lankydamas ten vieną
marinų bazę, užkandžiauja su laivyno kapelionu Lt. Comdr.
F. Murphy (kairėje) iš Phila., Pa. (NCWC-Laivas)

nuo karo nukentėjusius..... Nekalti, nuo
eji žmonės, daugelis basi, sustoję laukia
rį pristato Vatikanas Aquino mieste, Ita-
rbas eina ir daugelyje kitų vietų. Šiam
ama pareina iš Vyskupų Pašalpos fondo,
jmet bus daroma sekmadienį, kovo 11 d.

(NCWC-Laivas)

Ateina kapelionui paštas.....Kapelionas kapit. M. Far-
rell, sužiestas Leyte salos invazijoje, gydosi ir ilsisi ligo-
ninėje, San Francisco, Cal. Čia kitas kapelionas Lt. Col.
McKenna kun. Farrell atneša pašto. (NCWC-Laivas)

BAŽNYČIOJE (tąsa)

atvežė į Palestiną iš tolimos Chaldėjos žemės," atsakė motina. "Jie vadinas Teisybės Vartais. Kas gali per jų tarpą pereiti tas skaitosi nekaltas Dievo akyse ir nėra papildęs nei vienos nuodėmės."

Vaikas sustojo ir plačiai akis išplėtęs žiūrėjo į stulpus.

"O gal tu norėtum pabandyti pro juos pralįsti?" paklausė motina šypsodamosi. "Matai ten kur grindys išdilusios, tai tų darbas, kurie bandė per tą plyšį pereiti, bet lig šiol nei vienam nepasisėkė to padaryti. Bet eikime greičiau. Girdėjau vario durys gurgžda. Jas uždarinėja trisdešimts bažnyčios tarnų."

Vaikas nepadėjo ruošti kelionės. Jis sėdėjo nušaliai ir mąstė apie tuos stebuklingus daiktus, kuriuos jam teko matyti. Staiga jam atėjo mintis, kad jis dar suspės nubėgti į bažnyčią ir dar kartą jų pasižiūrėti. Prisirengimas kelionės, jis sau manė, ne taip greitai užsibaigs. Jis dar suspės sugrįžti prieš išvažiavimą.

Jis skubiai leidosi bėgti, niekam nieko nepasakęs kur jis eina. Jis manė, kad ir sakyti to nereikia, juk jis greitai sugrįšias.

Vaikas gulėjo šėtroje ir kiaurą naktį nemiegojo. Jo akyse stovėjo Teisybės Vartai, Rojaus Tiltas ir pasaulio Kunigaikščių Balsas. Jis niekad pirmiau nebuvo girdėjęs apie tokius stebuklingus daiktus. Ir dabar jų niekaip negalėjo užmiršti.

Ir rytojaus dieną negalėjo mąstyti apie nieką kitą. Tą rytą jiems reikėjo jau namon grįžti. Tėvas ir motina turėjo daug darbo. Jiems reikėjo išardyti šėtrą, sudėti visus daiktus ir sukrauti viską ant kupranugario. Draug su jais grįžo daugybė giminių ir kaimynų. Prisirengimas kelionės dėlto užėmė daugiau laiko.

(Bus daugiau)

Du Nauji lietuviai kunigai

Vasario 2 d., Šv. Jono katedroje, Milwaukee, Wis., arkivyskupas Moses Kiley išventino į kunigus 8 jaunuolius iš Šv. Pranciškaus seminarijos (St. Francis, Wis.). Naujų kunigų tarpe randasi ir du lietuviai: kun. D. Sokelis (iš Racine, Wis.) ir kun. P. Grabauskas (iš Kenosha, Wis.).

Kun. D. Sokelis

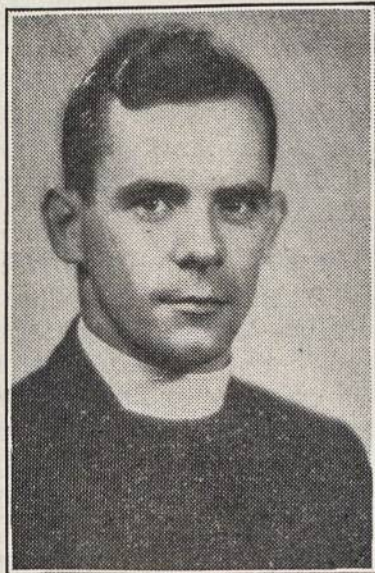
Kun. Sokelis, sūnus Mato ir Onos Sokelių, Racine, Wis., pradinį mokslą išėjo Šv. Vardo parapijoje (Racine), o aukštesnius mokslus tęsė St. Mary's Mission House (Techny, Ill.), Marianopolio Kolegijoje (Thompson, Conn.) ir Šv. Pranciškaus seminarijoje, kur 1943 m. įgijo bachalaurato (B. A.) laipsnį.

Naujasis kunigas primicijas laikė Racine, Wis., sekmadienį, vasario 4 d. Primicijose diakonu buvo senas kun. Sokelio draugas, Nekalto Prasiidėjimo parapijos (Brighton Park) asistentas, kun. V. Mikolaitis.

* * *

Kun. Grabauskas, sūnus Onos Grabauskienės, Kenosha, Wis. išėjo Šv. Petro lietuvių parapijinę mokyklą Kenoshoje, kurią baigęs lankė kurį laiką

McKinley Junior High School, o pagaliau, šv. Prancišk^o seminariją, St. Francis, Wis. Turi brolių Prana, kuris dabar kariuomenėje, Arkansas valstijoje.

Kun. P. Grabauskas

Kun. Grabauskas savo primicijas turėjo Kenoshoje, šv. Petro parapijos bažnyčioje, sekmadienį, vasario 4 d. Asistuoja buvo klebonas kun. P. Skrodensis, MIC. ir kun. I. Staškūnas (iš Sheboygan, Wis.). Pamokslą pasakė TT. Marijonų seminarijos profesorius kun. M. Urbonavičius, MIC.

Abu nauji kunigai darbuosis Milwaukee, Wis. arkivyskupijoje. Jiedviem linkime geriausio pasisekimo!

"Laivo" jubiliejus

AR ŽINOTE, KAD "Laivas" šiomet švenčia savo sidabrinį jubiliejų? Šiais metais sueina 25 m. kai į lietuvių katalikų namus laimingai plaukia "Kristaus Karaliaus Laivas".

Tėmykite tolimesnius pranešimus apie tai, kaip manome tą jubiliejų atšvęsti.

Vieša padėka

Praėjus pavykusiai Tėvų Marijonų Bendradarbių metinei vakarienei, Gimimo šv. parapijos salėje, sausio 21 d. norime šia proga širdingai padėkoti visiems, kurie prisidėjo prie vakarienės šaunaus pasisekimo:

Gimimo P. Švč. parapijos klebonui kun. J. Paškauskui už pilną pritirimą šiam parengimui ir malonų priėmimą; jo pavaduotojui kun. S. Petrauskui už pagarsinimus ir vakarienės programos vedimą;

Marquette Park Bendradarbių 10 skyriui už šeimininkavimą vakarienės metu, už nenuilstamą pasidarbavimą šį parengimą ruošiant ir taip sėkmingai pravedant; taipgi kitiems TMB skyriams, moterims, mergaitėms ir vyrams, kurie šiai vakarienei atėjo į talką ir padėjo reikalingus darbus atlikti;

Brighton Parko sodaliečių chorui ir jo vedėjai Dale Vaikutis, Ateitininkų dr-jos šokėjų grupei ir jos vedėjai Sofijai Samaitei už menišką programos perstatymą;

Gerbiamiems klebonams, Budriko, Margučio ir Sophie Barcus, radio programų štabams už vakarienės išgarsinimą;

Visiems paskiriems asmenims, kurie pagelbėjo išplatinti tikietus;

Visiems, kurie savo atsilankymu, aukomis, sveikinimais, ar kitais būdais šią vakarienę parėmė ir ją padarė tokiu pasisekimu.

Lai Dievas Jums gausiausiai atlygina!

TT. Marijonų Bendradarbiai ir Tėvai Marijonai.

KIEK POPIEŽIŲ?

Kiek yra iš viso buvę popiežių? Dabartinis popiežius Pijus XII yra 267-as. Pirmaisiais amžiais beveik visi buvo kankiniai. Iš visų 75 popiežiai yra apvainikuoti šventųjų vainikais.

Maldos Apaštalavimo intencijos

Bendroji Intencija 1945 m. kovo m.

(Popiežiaus Pijaus XII pasiūlyta)

**Kad žmonės Sugrįžtų prie Doros
Viešame ir Privačiame Gyvenime**

Šio mėnesio bendroji intencija ragina mus melstis, kad žmonės grįžtų prie tikros krikščioniškos dorybės savo privačiame gyvenime ir taip pat viešose ir net valdiškose pareigose.

Nors karai kartais kyla dėl ekonominių sumetimų ir varžomasi dėl šio pasaulio laikinų gėrybių, vienok kaip Šv. Tėvas dažnai yra nurodęs, jų pagrindinė priežastis yra daug gilesnė: — tai yra moralinis nusmukimas, kuris pasireiškia visose modernaus gyvenimo srityse: namie, šeimoje, prekyboje, politikoje ir tarptautiniuose santykiuose. Karai tai paviršutinis pasireiškimas tų ligų, kurios glūdi pasislėjusios po gyvenimo paviršium. Net pats karo laimėjimas neatneš taikos, jeigu žmonija neišmoks kaip valdytis Jėzaus Kristaus išganingais įstatymais.

Kaip kiekviename žmoguje sąžinės graužimas neduoda širdies ir proto ramybės, taip bendrai žmonijai nepavyks pastatyti santaikos ir sugyvenimo rūmų ant tokių pamatų, kurie susidaro iš Dievo įstatymų laužymo. Šv. Tėvas prašo mūsų karštai melsti Dievą ši mėnesį, kad visi visokio užsiėmimo žmonės visame pasaulyje suprastų šią tiesą ir sulyg jos taisyti savo gyvenimą.

★

**YPATINGA MISIJŲ INTENCIJA
Už Arabišką Tautą iš Kurių Kilo
Mahometanizmas**

★

**MĖNESIO GLOBĖJAS
(Šv. Benediktas — kovo 21 d.)**

Benediktas gimė Norcijoje apie 480 m. Po gilių mokslų Romoje jis tris metus išgyveno nuošaliai urve netoli Subiaco, kur kunigas Romanas jį mai-

tino. Mokiniai rinkosi prie jo. Vieni buvo ramūs, kiti tykojo jo gyvybės. Kad juos išvengtų jis nuvyko į Monte Cassino, kur apvertė Apollo stovylą, pastatė bažnyčią ir koplyčią, sukrikščionino žmones, pasižymėjo savo šventumu ir pranašavimo dovana. Šv. Sakramentais aprūpintas pasimirė 543 m. Jis atnaujiną besmunkančią vakaruose vienuolišką drausmę ir įsteigė savo vardu garsų Benediktinų Ordiną.

Lavinimasis — Ramybė

Ramybė randasi ten kur nėra triukšmo ir vargų. Ramus žmogus gali pasilikti toks net ir jiems užėjus. Šv. Augustinas ramybę vadina sielos taikumu, širdies paprastumu, meilės vienybe ir ryšium. Ramybė užlaiko tvarką, nes rami valia valdo kitus pojūčius.

NURODYMAI PROMOTORIAMS

Brangus Promotoriau:

DAUGELIO žmonių tarpe yra išgalėjęs klaidingas "pamaldumo" supratimas, kadangi dažnai nesuprantama tikra jo prasmė. Daugeliui žmonių pamaldumas tai reiškia parizaiškas nusiteikimas, kuris pasireiškia paniurusiame veide, ilgais poteriavimais, visokiais išoriniais dievotumais. Žodžiu sakant, daugelis mano, kad būti pamaldžiu reiškia save skaityti visame kame "geresniu už kitus". Tokį pamaldumą pats Viešpats Jėzus pasmerkė kada sakė, "Kada meldžiatės, nebūkite kaip po veidmainiai, kurie mėgsta melstis stovėdami šventykloje ar gatvėse, kad juos matytų kiti žmonės. Iš tikrųjų, sakau jums, tie jau apturėjo savo užmokesnį."

Tikras pamaldumas yra tame, kad žmogus kaip reikiant pildo savo pareigas kas link Dievo, mūsų Sutvėrėjo ir Išganytojo. Tikras pamaldumas reiškia kaip reikiant atlikti visa ką reikalauja mūsų gyvenimo luomas, tą visa daryti taip tobulai kaip galima, iš Die-

vo meilės ir dėl Jo nepaprasto gerumo ir tobulo, Ją paaugoti visa kas mes esame ir ką tik darome. Tokiu būdu ne tik mūsų maldos, bet ir mūsų darbai, mūsų kentėjimai, ir net mūsų pasilinksminimai, gali būti tikro pamaldumo dalis, jei tik visa tas bus daroma didesnei Dievo garbei ir žmonių sielų gerovei.

Tikro pamaldumo pavyzdį mums paliko šv. Juozapas, kurio garbei kaip tik ir pavestas visas kovo mėnuo. Nėra abejonės, jog ką tik Juozapas visą savo ilgą ir šventą gyvenimą darė — ar tai jis dirbo savo dailidės dirbtuvėlėje Nazaretė, ar jis valgė su Marija ir Kūdikėliu Jėzumi, ar jis kalbėjo savo kasdieninius poterių, ar jis ilsėjosi po sunkaus dienos darbo — visa ką jis darė, jis aukojo Dievui, vienybėje su Saldžiausia Jėzaus Širdimi. Tikrojo to žodžio prasmė, pamaldesnio žmogaus už šv. Juozapą niekad ir nėra buvę.

Maldos Apaštalytėje mes neturime kokio ypatingo dievotumo į šv. Juozapą. Bet kiekvienas tikras narys bus karštai prisirišęs prie šv. Juozapo, kadangi po švč. P. Marijos, jis buvo arčiausias Viešpaties Jėzaus Širdies. Seniai pirm negu kas nors ėmė apie Maldos Apaštalytę mąstyti, šv. Juozapas Dievui paaugojo visa ką tik jis per dieną darys ar kentės. Nėra abejonės, jog dienos metu, dirbdamas kokį darbą, Juozapas dažnai sustodavo valandėlei ir atnaujindavo savo intenciją viską daryti didesnei Dievo garbei ir žmonių sielų išganymui.

Dėl to šv. Juozapas Maldos Apaštalytėje daug ką reiškia, kadangi jis gali mums būti mūsų Rytmetinio Pasiuokojimo pavyzdys. Jo gyvenimas, iš paviršiaus žiūrint, nebuvo koks skirtingas nuo kitų tų laikų tėvų gyvenimo, ir net šių laikų. Jo tai buvo sunkaus darbo gyvenimas, nuolatinis stengimasis Kūdikėliui Jėzui ir Marijai parūpinti gyvenimui reikalingiausių dalykų, jam buvo rūpestis apsaugoti vai-

kelį ir Jo Motiną nuo nelaimių. Bavo taipgi kentėjimų ir vargų. Bet Juozapo gyvenimas buvo šventas gyvenimas, vienybėje su Jėzumi ir Marija, gyvenimas tikro pasiauokojimo Dievui, gyvenimas pilnas tikro pamaldumo.

Vyrai paprastai retas kuris parodo išorinio pamaldumo nusiteikimo. Atsižvelgimas į žmones, o gal naturalinis vyriškas susiturėjimas, sulaiko juos išoriniais pamaldumo būdais parodyti vidutinį norą tarnauti Dievui. O tačiau nėra nė vieno žmogaus, kuriame nebūtų pareigos tarnauti Dievui, daryti visa ką tik gali ne tik savo, bet ir artimo sielos išganymui. Tokiems, Rytmetinis Pasiuokojimas duoda progos lavintis tikrame pamaldume ir tuo pačiu nėra pavojaus kad kas gaiėtų žmogų pakritikuoti, kad jis tyčia nori žmonių akyse pasirodyti pamaldus.

Kiekvienas žmogus savo širdies slaptyje, vien tik keliais žodžiais, gali kas rytas paaugoti Dievui kaip giliausios pagarbos ženklą visa ką jis tą dieną darys ar kentės. Tokiu būdu visi kasdieniniai darbai, kuriuos vistiek turime atlikti, ar tai bus ofise ar fabrike, ar namie šeimynos tarpe, ar tai poilsis ar pasisvečiavimas su draugais, visa tai gali būti priemonė sielų išganymui ir visa tai gali būti turtingas malonių šaltinis patiems sau ar mūsų širdžiai brangiems asmenims.

Visą šį kovo mėnesį, tat, Promotoriai turėtų ypatingu būdu pasistengti savo artimesnius pažįstamus supažindinti su Maldos Apaštalytės darbu. O jei kai kurie tų pažįstamų jau yra nariais, jiems dažnai priminti kiek neapsakomai daug ir gausių malonių galima pelnyti jei dažnai kalbamas Rytmetinis Pasiuokojimas. Taip darydami, net ir tokiu slaptu pamaldumu, kiekvienas žmogus gali praleisti savo gyvenimą artimiausioje vienybėje su Jėzumi ir pamaldaus ir tikrai vyriško šventojo, šv. Juozapo, gražiu pavyzdžiu.

Bendradarbių Veikla

Gražiai pavykusios vajaus vakarienės

SEKMADIENI, sausio 28 d., TT. Marijonų Bendradarbių Dr-jos 10-tas skyrius (Bridgeporte) ir 21-as skyrius (Cicero) turėjo savo metinę vajaus vakarienę. Viena ir kitą reikia paskaityti labai gražiai pavykusias.

10-as SKYRIUS — BRIDGEPORT

Nežiūrint kad sausio 28 d. kitur buvo įvairių parengimų, o dar ir oras nepalankiausias, Bridgeporto vakarieneje dalyvavo gražus žmonių skaičius.

Programa

Po skanių Bridgeporto gabių šeiminkų paruoštų vaišių, išpildyta muzikalinė programa. Programą atliko Suvalkiečių mišrus choras, vadovystėj Onos Metrikienės.

Vakarą gražiai, įdomiai ir labai patraukiančiai vedė Šv. Jurgio parapijos asistentas, kun. S. Gaučias. Kalbas pasakė Pittsburgho seselių Pranciškiečių kapelionas kun. J. Skripkus, TT. Marijonų Bendradarbių dvasios vadas kunigas A. Miciūnas, MIC., Aušros Vartų parapijos asistentas kun. J. Augūnas, MIC., TT. Marijonų Bendradarbių Dr-jos centro pirmininkas Antanas Phillips ir Bendradarbių Chicagos apskrčio pirm. C. Druktenis.

Vakarienės metu į TT. Marijonų garbės rėmėjus įstojo du nauji nariai: **Ona Jackienė**. Kita prašė vardo neskelbti. Salėje taipgi sudėta graži aukų suma. Isirašė taipgi nemažai naujų TT. Marijonų Bendr. Dr-jon narių.

Aukotojai

Vakarienės metu aukavo sekantieji:

\$5.00: A. Vaišvilienė.

\$3.00: Ačius; **\$2.50.** A. Matuliokienė.

Po \$2.00: Mrs. I. Michael, Vaišnorienė ir J. Budrikienė.

Po \$1.00: Kun. J. Skripkus, kun. S. Gaučias, A. Phillips, Klevinskienė, J. Pukelienė, A. Leščinskienė, M. Paulaitė, Karsnauskienė, Puidokienė, A. Bannis, A. Kalašinskaitė, O. Kazlauskaitė, Puišienė, K. Madviraitė, A. Gilis, Gudienė, Valačienė, M. Legijonas, S. Kavish, Vencienė, P. Jančauskaitė, A. Šilinskienė, F. Šarkauskas, Šarkauskienė, U. Petraitienė, M. Matokaitis, Barbora, U. Vaišnorienė, E. Suiras, P. Preitkaitė, C. Misric, M. Čepauskas, B. Lešanskienė, R. Žienė, O. Maslauskienė, E. Skrodis, V. Kelėdienė, A. Kovera, M. Ambut, O. Metrikienė, A. Budris, K. Krebis, P. Katauskienė, A. Wideikienė, Bakutienė, O. Bendauskienė, P. Katauskienė, P. Jenčauskaitė, Ambutienė, M. Jaunis, Antanaitienė, A. Billone, Mrs. Novinsky, Mr. Kanter.

Po \$.50: A. Balčiūnaitė, Rapolavičienė.

Sekantieji valgiais aukavo vakarienei: C. Wutzon, M. Schultz, Radžius, Dambrauskas, Okonienė, O. Jackienė, A. Krasnauskienė, V. Balanda.

Padėka

Bridgeporto TT. Marijonų Bendradarbių skyrius šia proga nori širdingiausia padėkoti kun. S. Gaučiui už atsilankymą ir gražų programos vedimą; geraširdėms gaspadinėms, kurios pagelbėjo vakarienei paruošti ir **sodalietėms** ir kitoms, kurios patarnavo prie stalų; gerbiamiems kunigams svečiams už atsilankymą ir kalbas; visiems ir visoms, kurie savo aukomis, atsilankymu ar kitokiu koku būdu padėjo šią vajaus vakarienei padaryti tokia sekminga.

Šiai vakarienei suruošti daugiausia pasidarbavo Ona Jackienė ir Agota Matuliokienė.

21-as SKYRIUS — CICERO

Cicero TT. Marijonų Bendradarbių vakarienėje dalyvavo nemažai žmonių ir svečių, kurių tarpe buvo labai malonu turėti kariuomenės kapelioną kapitoną Antaną Švedą, MIC., kuris tomis dienomis pravažiuodamas pro Chicago buvo sustojęs ir užsuko į vakarienę pasimatyti su senais pažįstamais ciceriečiais. Jis vakarienės metu prabilo į susirinkusius ir visus gražiai pasveikino.

Vakaro bėgyje buvo perstatytas taipgi gražus programos. Dainavo operos artistas Algirdas Brazis, akompanuojant jo žmonai, ir Elena Valančiūtė, kuri akompanavo M. Mondeikaitę.

Vakarą įdomiai vedė parapijos asistentas kun. Ed. Abromavičius. Kalbėjo taipgi dienraščio "Draugo" administratorius kun. P. Činikas, MIC., kun. A. Petkus ir laidotuvių direktorius Ant. Petkus.

Vakaro metu sudėta ir gražių aukų. Į garbės rėmėjus įstojo Stanislovas Bernotas.

Visi išsiskirstė gražiausių išpūdžių pilni.

Aukotojai

Vakarienės metu aukavo sekantieji:

\$10.00 — Mr. ir Mrs. A. Petkus.

\$2.00 — E. Braunienė.

\$1.50 — pp. Lakauskai.

Po \$1.00: O. Tamoliūnas, Vasiliauskienė, M. Paseckienė, J. Kiškūnienė, K. Žvibienė, B. Rauba, Borden, M. Moc-kienė, E. Misius, Milašienė, J. Bakauskas, V. Dabažinskis, J. Mikolainis, A. Šukienė, Palubin, J. Mitkienė, A. Rakauskienė, E. Lankauskienė, O. Reikauskienė, L. Šeputienė, M. Kakanau-skienė, M. Pugžlienė, E. Montvilienė, S. Pocius, C. Genis, P. Ligutienė, P. Tau-rozas, Jančauskas, Nazninskis, K. Rai-lienė, K. Kavaliauskas, A. Valančius, A. Šilaikienė.

Padėka

Šiuomi skyrius nuoširdžiai dėkoja vi-siems, kurie koku nors būdu prisidė-

jo prie šio parengimo. Ačiū kleb. kun. I. Albavičiui už davimą svetainės, kun. E. Abromavičiui už sumaningą vakaro vedimą, vietiniams kunigams ir už baž-nyčioje ir "Pranešėjuje" pagarsinimą; operos dainininkui Algirdui Braziui už padainavimą ir jo žmonai už akompa-navimą; dainininkei Elenai Valančiū-tei ir jos akompanistei Marytei Mon-deikaitei; kariuomenės kapelionui kun. Švedui už atsilankymą ir kalbą; sve-čiams dr. kun. Mozeriui ir kun. Čini-kui ir kitiems už kalbas; Povilui Put-rimui, Antanui Petkui, ir miesto val-dininkui Christensen už aukas; gaspa-dinėms, tarnautojoms, darbininkėms. aukotojams, rinkikėms ir ypatingai publikai, kuri savo atsilankymu paro-dė, kad supranta reikalą remti Mari-

TT. Marijonų Bendradarbių
Dr-jos Garbės Narys

A. † A.

MYKOLAS ŠUPŠINSKAS

Pasimirė Viešpatyje vasario 20 d.,
1945, Mt. Carmel, Pa.

Tėvai Marijonai už a. a. Mykolo sie-lą atlaikė šv. Mišias vasario 27 ir 28 dd., 1945 m. Bendradarbių Dr-jos na-riai yra prašomi už a. a. Mykolo sielą sukalbėti rožančiaus dalį Dievo gai-lingumui išprašyti.

Teilsisi ramybėje!

*Give to Bishops'
War Emergency
and Relief.....*

COLLECTION

"Rikiuokitės ir

Pasišvęskite"...

Ark. Jurgis Matulevičius, M.I.C.,
Marijonų Kongregacijos atgaivintojas

18-ąs TT. Marijonų Bendradarbių

METINIS SEIMAS

Kovo 11 d., 1945 m.

Aušros Vartų parap. — 23 pl. ir Oakley Ave.

KVIESLYS

Nuoširdžiai kviečiame visus: dvasiškiją, profesionalus, biznesierius, organizacijas, draugijas, Bendradarbius, Tėvų Marijonų rėmėjus, prietelius ir pažįstamus dalyvauti 18-ame TT. Marijonų Bendradarbių metiniame seime.

SEIMO TVARKA:

10:00 val. ryte — Aušros Vartų parap. bažnyčioje Sv. Mišios ir Pamokslas. (Mišios TT. Marijonų Bendradarbių, Geradarių ir Prietelių intencija).

12:00 val. — Parapijos salėje Pietūs Seimo dalyviams.

2:00 val. po piet — Parapijos salėje Seimo posėdžių pradžia.

TT. MARIJONŲ BENDRADARBIŲ DRAUGIJA
ir

TĖVAI MARIJONAI

SSAN, NOLSOB S
366 W BROADWAY

EXCH.

DARBININKAS